

הЛОקח עובר חמورو פרק ראשון בכוורת

ען משפט
נֶר מְצֻוָה

ג. **פרק ראשון בכורות**
 אומהה תן באבאה. מה כו' מושב ימל' כל' דרכ' ק' היל' נפרה
 שליטה מין חמוץ ולע' מטור' (סילול פיל): **למה לי ליטני**
 שהיזוגה. **לקמץ' דיק מיטה מי גלבס כל' חמוץ לקורין סכל' דיק מזקנין**
 טריל' צוונת' נטען עטש לדיג' סה' גו' ליט' ליט' ליט' וו'ו': **ורוברי' שמען**

ל. מקלח להר (**שפטה לה**) ופטור מהו מפה נטה מה לחיו עין
ונעט צלך נסמה טמלה מטה סאטי מעמן גפוקו ולצון מסנו עין
ונעטן מיל כל קדמת כוכב: מפקח לא ב' ה' ח' ס. כל מלחמי כרכ'י
ונעטן מיל כל קדמת כוכב: מפקח לא ב' ה' ח' ס. כל מלחמי כרכ'י

אסורת השם

(ב) ד"ה מ"מ וכ"ז
לעטטום אין נסיך קולן נסיך
ישר מסגד בשזה טהור ע"ז
(ג) ד"ה מ"מ מ"מ
בעלמא הרא ולחמיין:

בפערת טון א' רוחם דאיידן
אלא כהו נטול וטהו קאדר ביריאו בחומר תקופה מין צום ואלה שלורה מין צום ואוכמי לאך
הענין לא נסב לפרקת שילוח פון וול ובמהר שילוח פון טוס: מי לאו, אחים רוחו (קמיל) קאי חי אס יוש בו
הענין לא נסב לפרקת שילוח פון וול ובמהר שילוח פון טוס: מי לאו, אחים רוחו אקס: לאוי לאייה לה פערו.

ומוה זו באבלות מה
צלהן מן כח מוחנו לנו
שחויזא. לקמץ דיק מים מי
טהורילע שעתן עס לדרין טו
וור פטר חמור שני
כברתוין לך ולא פטר
אתה אי כתוב רחמנא
זה בכל גזיא מן הכלל
וזו ציא אלא ללמד על
רשותה כתוב רחמנא פטר
רים ולא פטר סוטים
משה ולוועס בכל
פיטר סוטים ומילט
ים וgamlim מנא ליה
בשה למלה לי פטר
פיטר סוטים ומילט
ים וgamlim מנא ליה
זה תוכר כל שור ושה
אין בכל אלא מה
אין מידי אחרינא לא
פסק הענין ובכן ויז
ישיללה מן רחל ורחל
מקצת סימני הייבול
או נזווה הא קדושת
תכלכתה דתא טמאה והא
מקצת סימני הייבול
וף והא קדושת דמים
ידי ואידרי בני מקדש
ן דראי ואידרי מקדש
הה מן סום מהו הכהן
כבודה הא או דלמא
דרוש אם המכנא לומר
יש בו מקצת סימני
טהורה והא טמאה הא
אפי' פרה שלדה מן
מיין חמור ח"ש פרה
וור שלדה מן סום
יש בו מקצת סימני
אתרוירוא לא אפרה
חומר שלדה מן סום
פשיטה והשתה ומה
אדרי ואידרי בני מקדש
יש בו מקצת סימני

